

Zasady organizacji klas integracyjnych

Zasady organizacji nauczania integracyjnego oraz podstawy prawne regulujące tę formę nauczania

Wychowanie i nauczanie integracyjne jest ofertą edukacyjną dla dzieci z różnymi rodzajami oraz stopniami niepełnosprawności. *Ustawa o systemie oświaty z 7 września 1991 r. (Dz. U. Nr 67 z 1996 r. poz. 329 ze zm.)* zapewniła możliwość takiej formy kształcenia we wszystkich typach szkół, zgodnie z indywidualnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi tej grupy dzieci.

Zgodnie z zasadami reformy edukacji jest to system edukacyjny dla wszystkich uczniów - niezależnie od stopnia niepełnosprawności. Dotyczy to uczniów w normie intelektualnej, z niepełnosprawnością ruchową, niewidomych, słabosłyszących, jak również z upośledzeniem umysłowym. Nabór do klas integracyjnych odbywa się na zasadzie pełnej akceptacji rodziców wszystkich dzieci w oddziale. Problem ten znajduje odzwierciedlenie w statucie szkoły.

Integracja jest procesem wymagającym zaangażowania wielu podmiotów, a w szczególności: rówieśników, rodziców, dyrekcji szkoły, nauczycieli oraz administracji oświatowej i samorządowej, a także specjalistów. Podstawy polskiego modelu integracji zostały zaczerpnięte z międzynarodowych dokumentów odnoszących się do problemu kształcenia osób niepełnosprawnych. Standardowe Zasady wyrównywania szans osób niepełnosprawnych (ONZ 1994 r.) oraz Deklaracja z Salamanki (UNESCO - 1994 r.) wskazywały na konieczność stworzenia w instytucjach oświatowych określonych warunków dla włączenia osób niepełnosprawnych do szkół ogólnodostępnych.

Odpowiedzialne przyjęcie dzieci niepełnosprawnych do kształcenia integracyjnego związane jest ze zmianami programowo-organizacyjnymi w szkole, do której przyjęto te dzieci. W myśl ustawy, konieczne jest dostosowanie treści, metod i organizacji nauczania w oddziałach integracyjnych do potrzeb i możliwości uczniów niepełnosprawnych, a także udzielenie im pomocy psychologiczno-pedagogicznej w różnych formach.

W klasie integracyjnej (SP i gimnazjum) pracuje dwóch nauczycieli. Jeden jest nauczycielem wiodącym, drugi wspomagającym. Nauczyciel wspomagający powinien mieć kwalifikacje z zakresu pedagogiki specjalnej.

Oferta edukacyjna proponowana przez szkoły rozpoczynające proces integracji najczęściej zawiera następujące metody stymulacji pedagogicznej: W. Sherborne, W. Montesori, Knillów, F. Alforter, M. Bogdanowicz, komunikacji alternatywnej - np. Bliss, matematyka wg Gruszczyk-Kolczyckiej itp.

Zespół specjalistów - pedagog, psycholog, logopeda, ewentualnie terapeuta - obserwując rozwój uczniów, ich osiągnięcia i utrudnienia dopasowywać będzie metody indywidualnie. Zaznaczyć należy, że nie ma jednej uniwersalnej metody pedagogicznej, ani gotowych „recept” postępowania w klasie integracyjnej. Dużo zależy od intuicji, talentu pedagogicznego i osobowości nauczycieli uczących w klasie integracyjnej. Trzeba stworzyć klimat wzajemnej akceptacji i szacunku dla

wszystkich uczniów. Integracja to proces wychowawczy, do którego trzeba wychowywać dzieci od najmłodszych lat.

Kształcenie w systemie integracyjnym powinno umożliwić uczniom o specjalnych potrzebach edukacyjnych zdobycie wiedzy i umiejętności na miarę ich możliwości w warunkach szkoły lub przedszkola ogólnodostępnego. To dyrektorzy szkół powinni podejmować decyzje, jakie dzieci zakwalifikowane zostaną do oddziału integracyjnego, biorąc pod uwagę możliwości placówki, specyfikę niepełnosprawności dzieci, bariery architektoniczne, kwalifikacje kadry, oczekiwania i potrzeby środowiska lokalnego oraz możliwości materialne.

Uczniowie niepełnosprawni przyjmowani są do oddziału integracyjnego na wniosek rodziców, na podstawie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego oraz skierowania z organu prowadzącego daną placówkę. Zgodnie z regulacją prawną dotyczącą ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (*Dz. U. Nr 61, poz. 624 z 2001 r.*) dodatkowo w placówkach integracyjnych zatrudnia się specjalistów z zakresu pedagogiki specjalnej jako nauczycieli wspomagających. Wskazane jest także, aby w szkole zatrudniony był specjalista z zakresu rehabilitacji, który opracuje i poprowadzi program usprawniania zdrowotnego uczniów niepełnosprawnych. W klasach integracyjnych liczba wszystkich uczniów wynosi od 15 do 20, w tym od 3 do 5 uczniów niepełnosprawnych.

W oparciu o *zarządzenie Nr 29 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 4.10.1993 r. §10 pkt.3 (Dz. Nr 9/1993 r.)* Kurator Oświaty opiniuje program integracyjny. Pakiet integracyjny powinien zawierać akceptację organu prowadzącego placówkę dotyczącą organizacji oddziałów integracyjnych, określać założenia i cele programu, zadania szkoły na poszczególnych etapach edukacyjnych, ofertę edukacyjną klas integracyjnych, organizację pracy dydaktycznej, wychowawczej i terapeutycznej, kwalifikację kadry pedagogicznej zatrudnionej w oddziałach integracyjnych, zasady i kryteria przyjęć dzieci do oddziałów integracyjnych, charakterystykę szkoły z uwzględnieniem bazy.

Program integracyjny powinien być uzupełniony indywidualnymi programami pracy z uczniem opracowanymi na podstawie orzeczenia PPP, dodatkowej dokumentacji ucznia lub wywiadu z rodzicami. Na tej podstawie dyrektor szkoły opracowuje zasady organizacji poszczególnych klas integracyjnych (liczebność, obsada kadrowa itd.).

Do pracy w takich klasach należy kierować doświadczonych nauczycieli, wyróżniających się w pracy z dziećmi, którzy przeszli lub gotowi są przejść szkolenie z zakresu pedagogiki specjalnej. Powinni oni również nawiązać współpracę z najbliższymi szkołami integracyjnymi w celu wymiany doświadczeń, a także opracować lub adaptować do własnych potrzeb autorski program pracy integracyjnej.

Natomiast niezbędnym jest, aby nauczyciele i wychowawcy wszystkich rodzajów szkół w sposób istotny wspierali rodziców dzieci niepełnosprawnych w ich działaniach wychowawczych. To na rodzicach leży największy ciężar wychowania dziecka niepełnosprawnego, a jednocześnie tylko nieliczni mają wykształcenie pedagogiczne.

Podstawa prawna

art. 71 b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst ujednolicony Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 z późn. zm.):

ust. 1. Kształceniem specjalnym obejmuje się dzieci i młodzież z zaburzeniami i odchyleniami rozwojowymi, wymagające stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy. Kształcenie to może być prowadzone w formie nauki w szkołach ogólnodostępnych, szkołach lub oddziałach integracyjnych, w szkołach lub oddziałach specjalnych i ośrodkach, o których mowa w art. 2 pkt. 5 (specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze, dla dzieci i młodzieży wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy i wychowania, a także ośrodki umożliwiające dzieciom i młodzieży, o których mowa w art. 16, ust. 7, realizację obowiązku szkolnego.)

ust. 5. Starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, na wniosek rodziców, zapewnia odpowiednią formę kształcenia, uwzględniając rodzaj zaburzeń i odchyłeń rozwojowych, z zastrzeżeniem ust. 5a, a dyrektor szkoły, do której uczęszcza uczeń posiadający orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania, w porozumieniu z organem prowadzącym szkołę, organizuje indywidualne nauczanie.

ust. 5a. Jeżeli orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego zaleca kształcenie dziecka odpowiednio w przedszkolu specjalnym albo w przedszkolu, szkole podstawowej lub gimnazjum, ogólnodostępnych lub integracyjnych, odpowiednią formę kształcenia, na wniosek rodziców, zapewnia jednostka samorządu terytorialnego właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, do której zadań własnych należy prowadzenie przedszkoli lub szkół.

art. 16, ust. 7 za spełnianie obowiązku szkolnego i obowiązku nauki uznaje się również udział dzieci i młodzieży upośledzonych umysłowo w stopniu głębokim w zajęciach rewalidacyjno-wychowawczych, organizowanych zgodnie z odrębnymi przepisami.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. Nr 61 z 19 06. 2001 r. poz. 624 ze zm.)

§ 13, ust. 2. W szkołach integracyjnych i w szkołach ogólnodostępnych z oddziałami integracyjnymi zatrudnia się dodatkowo nauczycieli posiadających specjalne przygotowanie pedagogiczne oraz specjalistów prowadzących zajęcia rewalidacyjne. W uzasadnionych przypadkach w szkołach tych można zatrudnić pomoc nauczyciela.

§ 15 ust. 2 (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2002 r. (Dz.U. nr 10 z 2002 r. poz. 96) W gimnazjach integracyjnych i w gimnazjach ogólnodostępnych z oddziałami integracyjnymi zatrudnia się dodatkowo nauczycieli posiadających specjalne przygotowanie pedagogiczne oraz specjalistów prowadzących zajęcia rewalidacyjne. W uzasadnionych przypadkach w gimnazjach tych można zatrudnić pomoc nauczyciela.

§ 5 ust. 1 pkt. 2, ust. 2 oraz § 6 ust. 2, § 20 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia MEN z dnia 27 sierpnia 2001 r. w sprawie warunków i trybu przyjmowania uczniów do

publicznych przedszkoli i szkół oraz przechodzenia z jednych typów szkół do innych (Dz. U. Nr 97, poz. 1054 z późn. zm.)

Do klasy pierwszej gimnazjum prowadzonego przez gminę lub innego wchodzącego do sieci gimnazjów ustalonej przez gminę przyjmuje się

1) z urzędu - absolwentów szkół podstawowych zamieszkałych w obwodzie danego gimnazjum

2) na wniosek rodziców (prawnych opiekunów) - dzieci zamieszkałe poza obwodem danej szkoły podstawowej, w przypadku, gdy szkoła dysponuje wolnymi miejscami

W przypadku, gdy liczba kandydatów zamieszkałych poza obwodem danego gimnazjum jest większa niż liczba wolnych miejsc, którymi dysponuje gimnazjum, kandydatów przyjmuje się na podstawie kryteriów zawartych w statucie gimnazjum.

Do przedszkola integracyjnego, szkoły podstawowej integracyjnej, gimnazjum integracyjnego oraz oddziałów integracyjnych w szkołach podstawowych i gimnazjach ogólnodostępnych przyjmowane są dzieci pełnosprawne na warunkach określonych § 3-5 (dzieci zamieszkałe w obwodzie danej szkoły) oraz na wniosek rodziców (prawnych opiekunów) - dzieci posiadające orzeczenie, o którym mowa w ust. 1 (orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego).

§ 7 ust. 1, 2 i 3 oraz § 12 ust. 1, 2, 3 i 4 Rozporządzenia MEN z dnia 12 lutego 2001 r. w sprawie orzekania o potrzebie kształcenia specjalnego lub indywidualnego nauczania dzieci i młodzieży oraz szczegółowych zasad kierowania do kształcenia specjalnego lub indywidualnego nauczania (Dz. U. Nr 13 z 23. 02. 2001 r. poz. 114)

1. W przypadku uwzględnienia wniosku, zespół wydaje odpowiednio orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, a w przypadku dzieci z upośledzeniem umysłowym w stopniu głębokim - orzeczenie o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych albo orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania.

2. W orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego określa się zalecaną formę kształcenia specjalnego, w szkole ogólnodostępnej, szkole integracyjnej lub oddziale integracyjnym, szkole specjalnej lub oddziale specjalnym albo w specjalnym ośrodku szkolno-wychowawczym.

3. Orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego wydaje się na okres roku szkolnego, etapu edukacyjnego, okresu kształcenia w danej szkole albo na czas nieokreślony.

4. Orzeczenie o potrzebie zajęć rewalidacyjno wychowawczych wydaje się na okres do 5 lat

§ 12 ww. rozporządzenia

1. Na wniosek rodziców (prawnych opiekunów) dziecka posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, zapewnia dziecku formę kształcenia wskazaną w orzeczeniu.

2. Do wniosku należy dołączyć orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego.
3. Starosta, za zgodą rodziców, kieruje dziecko do szkoły lub placówki prowadzonej przez dany powiat, odpowiedniej dla realizacji formy kształcenia wskazanej w orzeczeniu.

Opracowała st. wizytator Weronika Żuławińska, pełnomocnik Dolnośląskiego Kuratora Oświaty do spraw nauczania i wychowania integracyjnego

Zasady organizacji klas integracyjnych

Kuratorium Oświaty we Wrocławiu przedstawia zasady organizacji nauczania integracyjnego oraz podstawy prawne regulujące tę formę nauczania

Wychowanie i nauczanie integracyjne jest ofertą edukacyjną dla dzieci z różnymi rodzajami oraz stopniami niepełnosprawności. *Ustawa o systemie oświaty z 7 września 1991 r. (Dz. U. Nr 67 z 1996 r. poz. 329 ze zm.)* zapewniła możliwość takiej formy kształcenia we wszystkich typach szkół, zgodnie z indywidualnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi tej grupy dzieci.

Zgodnie z zasadami reformy edukacji jest to system edukacyjny dla wszystkich uczniów - niezależnie od stopnia niepełnosprawności. Dotyczy to uczniów w normie intelektualnej, z niepełnosprawnością ruchową, niewidomych, słabosłyszących, jak również z upośledzeniem umysłowym. Nabór do klas integracyjnych odbywa się na zasadzie pełnej akceptacji rodziców wszystkich dzieci w oddziale. Problem ten znajduje odzwierciedlenie w statucie szkoły.

Integracja jest procesem wymagającym zaangażowania wielu podmiotów, a w szczególności: rówieśników, rodziców, dyrekcji szkoły, nauczycieli oraz administracji oświatowej i samorządowej, a także specjalistów. Podstawy polskiego modelu integracji zostały zaczerpnięte z międzynarodowych dokumentów odnoszących się do problemu kształcenia osób niepełnosprawnych. Standardowe Zasady wyrównywania szans osób niepełnosprawnych (ONZ 1994 r.) oraz Deklaracja z Salamanki (UNESCO - 1994 r.) wskazywały na konieczność stworzenia w instytucjach oświatowych określonych warunków dla włączenia osób niepełnosprawnych do szkół ogólnodostępnych.

Odpowiedzialne przyjęcie dzieci niepełnosprawnych do kształcenia integracyjnego związane jest ze zmianami programowo-organizacyjnymi w szkole, do której przyjęto te dzieci. W myśl ustawy, konieczne jest dostosowanie treści, metod i organizacji nauczania w oddziałach integracyjnych do potrzeb i możliwości uczniów niepełnosprawnych, a także udzielenie im pomocy psychologiczno-pedagogicznej w różnych formach.

W klasie integracyjnej (SP i gimnazjum) pracuje dwóch nauczycieli. Jeden jest nauczycielem wiodącym, drugi wspomagającym. Nauczyciel wspomagający powinien mieć kwalifikacje z zakresu pedagogiki specjalnej.

Oferta edukacyjna proponowana przez szkoły rozpoczynające proces integracji najczęściej zawiera następujące metody stymulacji pedagogicznej: W. Sherborne, W.

Montesori, Knillów, F. Alforter, M. Bogdanowicz, komunikacji alternatywnej - np. Bliss, matematyka wg Gruszczyk-Kolczyckiej itp.

Zespół specjalistów - pedagog, psycholog, logopeda, ewentualnie terapeuta - obserwując rozwój uczniów, ich osiągnięcia i utrudnienia dopasowywać będzie metody indywidualnie. Zaznaczyć należy, że nie ma jednej uniwersalnej metody pedagogicznej, ani gotowych „recept” postępowania w klasie integracyjnej. Dużo zależy od intuicji, talentu pedagogicznego i osobowości nauczycieli uczących w klasie integracyjnej. Trzeba stworzyć klimat wzajemnej akceptacji i szacunku dla wszystkich uczniów. Integracja to proces wychowawczy, do którego trzeba wychowywać dzieci od najmłodszych lat.

Kształcenie w systemie integracyjnym powinno umożliwić uczniom o specjalnych potrzebach edukacyjnych zdobycie wiedzy i umiejętności na miarę ich możliwości w warunkach szkoły lub przedszkola ogólnodostępnego. To dyrektorzy szkół powinni podejmować decyzje, jakie dzieci zakwalifikowane zostaną do oddziału integracyjnego, biorąc pod uwagę możliwości placówki, specyfikę niepełnosprawności dzieci, bariery architektoniczne, kwalifikacje kadry, oczekiwania i potrzeby środowiska lokalnego oraz możliwości materialne.

Uczniowie niepełnosprawni przyjmowani są do oddziału integracyjnego na wniosek rodziców, na podstawie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego oraz skierowania z organu prowadzącego daną placówkę. Zgodnie z regulacją prawną dotyczącą ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (*Dz. U. Nr 61, poz. 624 z 2001 r.*) dodatkowo w placówkach integracyjnych zatrudnia się specjalistów z zakresu pedagogiki specjalnej jako nauczycieli wspomagających. Wskazane jest także, aby w szkole zatrudniony był specjalista z zakresu rehabilitacji, który opracuje i poprowadzi program usprawniania zdrowotnego uczniów niepełnosprawnych. W klasach integracyjnych liczba wszystkich uczniów wynosi od 15 do 20, w tym od 3 do 5 uczniów niepełnosprawnych.

W oparciu o *zarządzenie Nr 29 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 4.10.1993 r. §10 pkt.3 (Dz. Nr 9/1993 r.)* Kurator Oświaty opiniuje program integracyjny. Pakiet integracyjny powinien zawierać akceptację organu prowadzącego placówkę dotyczącą organizacji oddziałów integracyjnych, określać założenia i cele programu, zadania szkoły na poszczególnych etapach edukacyjnych, ofertę edukacyjną klas integracyjnych, organizację pracy dydaktycznej, wychowawczej i terapeutycznej, kwalifikację kadry pedagogicznej zatrudnionej w oddziałach integracyjnych, zasady i kryteria przyjęć dzieci do oddziałów integracyjnych, charakterystykę szkoły z uwzględnieniem bazy.

Program integracyjny powinien być uzupełniony indywidualnymi programami pracy z uczniem opracowanymi na podstawie orzeczenia PPP, dodatkowej dokumentacji ucznia lub wywiadu z rodzicami. Na tej podstawie dyrektor szkoły opracowuje zasady organizacji poszczególnych klas integracyjnych (liczebność, obsada kadrowa itd.).

Do pracy w takich klasach należy kierować doświadczonych nauczycieli, wyróżniających się w pracy z dziećmi, którzy przeszli lub gotowi są przejść szkolenie z zakresu pedagogiki specjalnej. Powinni oni również nawiązać współpracę z najbliższymi

szkołami integracyjnymi w celu wymiany doświadczeń, a także opracować lub adaptować do własnych potrzeb autorski program pracy integracyjnej.

Natomiast niezbędnym jest, aby nauczyciele i wychowawcy wszystkich rodzajów szkół w sposób istotny wspierali rodziców dzieci niepełnosprawnych w ich działaniach wychowawczych. To na rodzicach leży największy ciężar wychowania dziecka niepełnosprawnego, a jednocześnie tylko nieliczni mają wykształcenie pedagogiczne.

Podstawa prawna

art. 71 b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst ujednolicony Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 z późn. zm.):

ust. 1. Kształceniem specjalnym obejmuje się dzieci i młodzież z zaburzeniami i odchyleniami rozwojowymi, wymagające stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy. Kształcenie to może być prowadzone w formie nauki w szkołach ogólnodostępnych, szkołach lub oddziałach integracyjnych, w szkołach lub oddziałach specjalnych i ośrodkach, o których mowa w art. 2 pkt. 5 (specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze, dla dzieci i młodzieży wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy i wychowania, a także ośrodki umożliwiające dzieciom i młodzieży, o których mowa w art. 16, ust. 7, realizację obowiązku szkolnego.)

ust. 5. Starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, na wniosek rodziców, zapewnia odpowiednią formę kształcenia, uwzględniając rodzaj zaburzeń i odchyłeń rozwojowych, z zastrzeżeniem ust. 5a, a dyrektor szkoły, do której uczęszcza uczeń posiadający orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania, w porozumieniu z organem prowadzącym szkołę, organizuje indywidualne nauczanie.

ust. 5a. Jeżeli orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego zaleca kształcenie dziecka odpowiednio w przedszkolu specjalnym albo w przedszkolu, szkole podstawowej lub gimnazjum, ogólnodostępnych lub integracyjnych, odpowiednią formę kształcenia, na wniosek rodziców, zapewnia jednostka samorządu terytorialnego właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, do której zadań własnych należy prowadzenie przedszkoli lub szkół.

art. 16, ust. 7 za spełnianie obowiązku szkolnego i obowiązku nauki uznaje się również udział dzieci i młodzieży upośledzonych umysłowo w stopniu głębokim w zajęciach rewalidacyjno-wychowawczych, organizowanych zgodnie z odrębnymi przepisami.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. Nr 61 z 19 06. 2001 r. poz. 624 ze zm.)

§ 13, ust. 2. W szkołach integracyjnych i w szkołach ogólnodostępnych z oddziałami integracyjnymi zatrudnia się dodatkowo nauczycieli posiadających specjalne

przygotowanie pedagogiczne oraz specjalistów prowadzących zajęcia rewalidacyjne. W uzasadnionych przypadkach w szkołach tych można zatrudnić pomoc nauczyciela.

§ 15 ust. 2 (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2002 r. (Dz.U. nr 10 z 2002 r. poz. 96) W gimnazjach integracyjnych i w gimnazjach ogólnodostępnych z oddziałami integracyjnymi zatrudnia się dodatkowo nauczycieli posiadających specjalne przygotowanie pedagogiczne oraz specjalistów prowadzących zajęcia rewalidacyjne. W uzasadnionych przypadkach w gimnazjach tych można zatrudnić pomoc nauczyciela.

§ 5 ust. 1 pkt. 2, ust. 2 oraz § 6 ust. 2, § 20 ust.. 1 pkt. 1 Rozporządzenia MEN z dnia 27 sierpnia 2001 r. w sprawie warunków i trybu przyjmowania uczniów do publicznych przedszkoli i szkół oraz przechodzenia z jednych typów szkół do innych (Dz. U. Nr 97, poz. 1054 z późn. zm.)

Do klasy pierwszej gimnazjum prowadzonego przez gminę lub innego wchodzącego do sieci gimnazjów ustalonej przez gminę przyjmuje się

1) z urzędu - absolwentów szkół podstawowych zamieszkałych w obwodzie danego gimnazjum

2) na wniosek rodziców (prawnych opiekunów) - dzieci zamieszkałe poza obwodem danej szkoły podstawowej, w przypadku, gdy szkoła dysponuje wolnymi miejscami

W przypadku, gdy liczba kandydatów zamieszkałych poza obwodem danego gimnazjum jest większa niż liczba wolnych miejsc, którymi dysponuje gimnazjum, kandydatów przyjmuje się na podstawie kryteriów zawartych w statucie gimnazjum.

Do przedszkola integracyjnego, szkoły podstawowej integracyjnej, gimnazjum integracyjnego oraz oddziałów integracyjnych w szkołach podstawowych i gimnazjach ogólnodostępnych przyjmowane są dzieci pełnosprawne na warunkach określonych § 3-5 (dzieci zamieszkałe w obwodzie danej szkoły) oraz na wniosek rodziców (prawnych opiekunów) - dzieci posiadające orzeczenie, o którym mowa w ust. 1 (orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego).

§ 7 ust. 1, 2 i 3 oraz § 12 ust. 1, 2, 3 i 4 Rozporządzenia MEN z dnia 12 lutego 2001 r. w sprawie orzekania o potrzebie kształcenia specjalnego lub indywidualnego nauczania dzieci i młodzieży oraz szczegółowych zasad kierowania do kształcenia specjalnego lub indywidualnego nauczania (Dz. U. Nr 13 z 23. 02. 2001 r. poz. 114)

1. W przypadku uwzględnienia wniosku, zespół wydaje odpowiednio orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, a w przypadku dzieci z upośledzeniem umysłowym w stopniu głębokim - orzeczenie o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych albo orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania.

2. W orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego określa się zalecaną formę kształcenia specjalnego, w szkole ogólnodostępnej, szkole integracyjnej lub oddziale integracyjnym, szkole specjalnej lub oddziale specjalnym albo w specjalnym ośrodku szkolno-wychowawczym.

3. Orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego wydaje się na okres roku szkolnego, etapu edukacyjnego, okresu kształcenia w danej szkole albo na czas nieokreślony.

4. Orzeczenie o potrzebie zajęć rewalidacyjno wychowawczych wydaje się na okres do 5 lat

§ 12 ww. rozporządzenia

1. Na wniosek rodziców (prawnych opiekunów) dziecka posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, zapewnia dziecku formę kształcenia wskazaną w orzeczeniu.

2. Do wniosku należy dołączyć orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego.

3. Starosta, za zgodą rodziców, kieruje dziecko do szkoły lub placówki prowadzonej przez dany powiat, odpowiedniej dla realizacji formy kształcenia wskazanej w orzeczeniu.